

29. junij – Sv. Peter in Pavel, apostola A – B – C

*Ti si Peter – Skala
in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev
in peklena vrata je ne bodo premagala.
(Mt 16,18)*

Prvo berilo

Apostolska dela 12,1-11

V tistem času je kralj Herod stegnil roko, da bi mučil nekatere izmed udov Cerkve. Umoril je z mečem Jakoba, Janezovega brata. Ko je pa videl, da je to Judom všeč, je dal zgrabiti še Petra; to je bilo v dneh opresnikov. Ko ga je prijel, ga je vrgel v ječo in dal stražiti štirim četvericam vojakov, ker ga je hotel po veliki noči privedi pred ljudstvo. Petra so torej stražili v ječi, Cerkev pa je zanj neprenehoma k Bogu molila.

Tisto noč, ko ga je Herod hotel privedi pred ljudstvo, je Peter spal med dvema vojakoma, vklenjen v dve verigi, in stražniki so ječo stražili pred vrati. In glej, vstopil je Gospodov angel in luč je zasvetila v ječi; udaril je Petra v bok, ga zbudil in rekel: "Vstani hitro!" In verige so mu padle z rok. Nato mu je angel rekel: "Opaši se in podveži si obutev!" Storil je tako. In rekel mu je: "Ogrni si plašč in pojdi za menoj!"

Odpravil se je in šel za njim, pa ni vedel, da je res, kar se je godilo po angelu, ampak je mislil, da vidi prikazen. Šla sta mimo prve in druge straže in prišla do železnih vrat, ki držijo v mesto; ta so se jima odprla sama od sebe. Ko sta prišla ven, sta prehodila eno ulico in hipoma je angel izginil. Tedaj se je Peter zavedel in rekel: "Zdaj vem zares, da je poslal Gospod svojega angela in me rešil iz Herodove roke in od vsega, kar je pričakovalo judovsko ljudstvo."

Drugo berilo

2 Timoteju 4,6-8.17-18

Preljubi, jaz se že darujem in čas moje razveze je blizu. Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo bo dal oni dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, ki v ljubezni pričakujejo njegov prihod.

Gospod mi je pomagal in dal moč, da bi se po meni oznanjevanje dopolnilo in bi ga slišali vsi narodi; otel me je levu iz žrela. Gospod me bo otel iz vsakega hudega naklepa in rešil v svoje nebeško kraljestvo. Njemu slava vekomaj. Amen.

Evangelij

Matej 16,13-19

Ko je Jezus prišel v kraje Cezareje Filipove, je svoje učence spraševal: "Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?" Odgovorili so: "Nekateri: da je Janez Krstnik, drugi: da je Elija, zopet

drugi: da Jeremija ali kdo izmed prerokov." Jezus jim reče: "Kaj pa vi pravite, kdo sem?" Spregovoril je Simon Peter in rekel: "Ti si Kristus, Sin živega Boga." Jezus mu je odgovoril: "Blagor ti, Simon, Jonov sin, zakaj meso in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz tebi povem: Ti si Peter – Skala in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala. Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva. Kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih."

V razmislek

Danes praznujemo praznik apostolov Petra in Pavla, ki sta postavila temelj Kristusovi cerkvi. Njuno čaščenje se je začelo že kmalu po njuni mučeniški smrti, vse od sredine 3. stoletja pa se njun god praznuje na 29. junija.

Peter in Paul – dve tako zelo različni osebnosti in vendar oba temelj izgradnje in širjenja cerkve, tako da ju danes pomensko skoraj ne ločujemo med seboj.

Peter – delavec, ki se hitro odloča in ki je kljub temu neodločen. Tisti, ki si vedno upa tvegati in kljub temu vedno znova odpove. V Novi zavezi se nazorno pokažejo njegov značaj in njegove pomanjkljivosti. In kljub temu je dobil naziv "vogelni kamen cerkve" ter postal voditelj Jeruzalemske cerkve in odgovoren za oznanjevanje evangelija Judom.

Pavel – izdelovalec šotorov, izobraženi farizej in Jud, ki je zvest zakonu. Pred damaščanskimi vrati se boleče zave, kot če bi mu v resnici padle mreže iz oči, kako se je v motil v svojem dosedanem mišljenju in ravnanju. Da bi tudi v sebi razumel to izkušnjo, je potreboval tri leta umika v puščavo. Šele potem se odpravi z vso zagnanostjo in zanosom oznanjevati "nespametnost križa". V zgodovino se je zapisal kot zagovornik vere in ne zgolj izpolnjevanja postave ter kot apostol med pogani, katerim je odprl pot do cerkve ne da bi jim bilo potrebno spoznati judovsko vero. Oba, tako Peter kot Pavel, nas naučita nekaj zelo pomembnega za naše življenje. Peter stoji za svojimi pomanjkljivostmi, nemočjo in za svojo preteklostjo. V nas samih prepoznamo Petra, ko zaidemo v težave, delamo napake ali pa ko moramo prestajati trenutke dvoma, strahu in osamljenosti. Toda vsak padec in "pobiranje" po padcu pomeni del procesa razvoja in rasti. Simbolika za naše življenje je zorenje Petrovega življenja in njegove ljubezni do Jezusa preko velikonočnega dogajanja. Le tako se lahko izoblikuje v ribiča ljudi, ki ima sposobnost voditi druge.

Tudi Pavlovo spreobrnjenje se ne zgodi v enem dnevu. Zelo težko se mu je znati v novi situaciji. On, zagrizeni borec in organizator s svojo oslepitvijo izgubi orientacijo, pregled in uvidi svojo majhnost, nebogljenost in odvisnost od pomoči drugih. On, ki se zanaša zgolj nase, spozna, da se mora prepustiti Bogu. Drugače bo težko živel svojo poklicanost in svoje življenje. Njegova življenjska naloga je spoznati, da se Božja moč izpolni v človeški nemoči. Njegova sprememba se zapečati z novim imenom in novo identiteto. Pavel v nas nam kaže, da vsaka sprememba potrebuje svoj čas. Ne bomo postali drugi ljudje, vendar pa lahko postavimo naše osebne značilnosti v službo evangelija z manj fanatizma in kljub temu z vso zavzetostjo.

Preko Petra in Pavla spoznamo dve zelo različni, konkretni osebi, z vsemi njunimi pomanjkljivostmi, ki pa se ju Kristus kljub temu dotakne in ju pokliče. Njuna veličina ni v tem, da ne bi nikoli storila napak, temveč v tem, da sta si jih priznala in spremenila svoje mišljenje in ravnanje. Oba povezuje izkušnja, da njuna pritrditev k tej poklicanosti ne pomeni izničenja njunega bistva temveč njegovo preobrazbo ter da postanejo njune osebne značilnosti del njune poti in kot take spoštovane. Na tej pritrditvi z vsemi njenimi slabostmi gradi Kristus svojo cerkev. Vse do danes je cerkev sestavljena iz zlomljenih ljudi, skupaj z vsemi njihovimi težavami in upanji, z vsemi njihovimi napakami in krepostmi in ne iz takšnih, ki vedno vse naredijo prav. To predstavlja tudi njeno moč. Kajti le ljudje, ki vedo, da sami potrebujejo Božjo milost in odpuščanje, lahko posredujejo Božjo ljubezen drugim in lahko verodostojno oznanjujejo njeno oznanilo.